

L'art de la música ens transporta a un món de bellesa i harmonia que semblen creades a la nostra mesura. Però aquest univers algú l'ha de treballar amb alta estimació. Evgeny Kleyner n'és un exemple; millor dir-ne *vocació*. Devem els nostres homenatges a aquells que ens regalen creacions per ser celebrades tant des de l'oïda més íntima com des de la més oberta de les àgores. Contrabaixista i director d'orquestra, dirigeix la coral de Sant Gregori.

Evgeny Kleyner de Moscou a Girona

JORDI DALMAU > TEXT I FOTOS

Hi ha vocacions que es realitzen amb un llarg recorregut geogràfic. Evgeny Kleyner és fill de Nijni Nóvgorod, ciutat de la conca alta del Volga, Rússia. Ara té família i residència a l'Empordà. Essent rus de naixement és inevitable recordar l'aportació immensa de Rússia a la història de la música, que podria fer-nos pensar que hi ha regions i nacionalitats predestinades genèticament a la passió per la música. Però no és així. Kleyner afirma que «tot és fruit de l'educació, des de les primeres edats, això sí, cosa que suposa un convenciment dels educadors i de la societat, i no hi ha pobles predestinats». Recorda els orígens de la seva llarga carrera, quan a la primera infància ja hi tenia un pla dissenyat per a l'ensenyament de la música; després d'aquells fonaments sòlids venia la predilecció per un instrument: ell va escollir el violí, i en anar-se fent gran va canviar-lo pel contrabaix, instrument que no ha abandonat en tota la vida.

A l'edat de 26 anys Evgeny Kleyner emprèn la carrera superior de contrabaix, estudis que realitza a l'acadèmia de les germanes Gnesin, a Moscou, considerada del més alt nivell. Però el seu temperament decidit, el creixement artístic i una autèntica vocació el porten a un altre repte. A l'edat de 40 anys entra en el Conservatori Superior de Nijni Nóvgo-

rod, per estudiar la carrera de director. Mentrestant, com a contrabaixista, treballa durant tretze anys en diferents orquestres de Moscou, incloent-hi, els sis últims anys, diverses actuacions amb la Gran Orquestra Simfònica Txaikovski. Tant com a instrumentista com en la personalitat de director va alternant les seves actuacions a molts auditoris de Rússia, a vegades incorporant-se a orquestres simfòniques i d'altres a teatres d'òpera.

L'any 1999 Evgeny Kleyner decideix sortir del seu país, Rússia, i s'estableix a Alemanya, a la zona de Rin del Nord-Westfàlia, regió de gran riquesa industrial i que té també una llarga tradició musical.

Continuant obrint fronteres, l'any 2000 s'incorpora com a contrabaixista a l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, on continua durant cinc anys.

A casa nostra

Evgeny Kleyner passa a residir a Figueres amb la seva família i un dia sap que al poble de Sant Gregori, a la comarca del Gironès, hi ha una coral que es queda sense director. Tot un repte, que el porta a interessar-se pel tema i directament a fer-se càrrec d'aquella batuta. La Coral Sant Gregori té uns 27 cantaires. «Ens hem fet molt amics» —diu Kleyner, amb

La coral de Sant Gregori, al Gironès, té l'honor de ser conduïda pel director d'orquestra simfònica Evgeny Kleyner

il·lusió—, «ens ho passem molt bé, als assaigs i a les sortides, anant a cantar.» És l'expressió ben clara d'una satisfacció de director que sap transmetre una llarga i ben meritòria formació, treballada als anys de la joventut.

L'itinerari ja recorregut i el desig de nous horitzons i coneixements dintre del món musical europeu, tot fa que estableixi una bona amistat amb un músic violoncel·lista, rus com ell, el qual li fa una oferta engrescadora, com és poder conèixer els músics altament preparats que actuen a la ciutat de València. Amb aquestes noves amistats, Evgeny Kleyner s'il·lusiona amb la idea de preparar un concert, que ell dirigirà, amb aquells professors.

Amb un entusiasme així creixent, explica l'art del director: «Has de ser fidel a la partitura original, aquella que expressa per escrit la voluntat del seu autor, amb els sons i els temps allà expressats; cal aconseguir que els intèrprets hi posin tota la tècnica ben apresada, però el director ha de posar-hi el cor i animar els professors intèrprets a fer que també l'hi posin».

El concert desitjat, amb els professors de València, es va poder celebrar el maig del 2016 i l'escenari va ser el Teatre Jardí de Figueres. Kleyner conserva un gran record d'aquell concert, tant per les facilitats que va trobar en les institucions figuerenques com per la resposta ciutadana, que es va traduir en 400 entrades venudes. Aquell concert de Figueres el va repetir a Girona, el desembre de 2016, a l'Auditori de Girona, a la sala Montsalvatge. Eren, igualment, 35 músics els qui integraven l'orquestra. L'organitzador n'era també Evgeny

Kleyner, però aquí ell no va quedar tan content com del concert de Figueres perquè a Girona, la dita *ciutat educadora*, no va trobar el suport institucional que havia trobat a Figueres. A l'organitzador li queda, clarament, la satisfacció immensa que la majoria de les entrades venudes es varen col·locar gràcies a un treball d'excel·lent col·laboració dels seus amics, els cantaires de la Coral Sant Gregori, que ell dirigeix. I el que sí que Kleyner guarda íntimament a la seva història de director és el record d'un concert que el públic assistent, de treballada sensibilitat, va saber agrair i correspondre, apreciandament el treball del conjunt internacional; les obres interpretades eren de Mozart, Mendelssohn, Txaikovski, entre d'altres, i el públic va premiar especialment l'actuació solista de Dmitri Tsin, violoncel·lista llorejat al concurs Txaikovski, que amb el seu bis de Piazzolla va fer posar dempeus l'auditori. Va ser un gran dia que Ievgueni Kleyner recorda com una fita de la seva carrera de director que exerceix amb temperament, sensibilitat i passió.

Conèixer un artista reconegut i trobar-se'l és gratificant; més encara quan hi ha una trajectòria llarga en l'espai i decidida en la continuïtat. Evgeny Kleyner, il·lustre ciutadà rus que dirigeix la Coral Sant Gregori, transmet la força del missatge humanístic de la música. Fa pensar que els músics bé poden ser considerats vertaders ciutadans del món, per damunt de tota geografia, desitjats portadors d'una nova i veritable pau.

Jordi Dalmau és escriptor.

Els músics, amb el seu treball i la difusió que en realitzen, poden ser considerats ciutadans del món